

بررسی تأثیر مایه تلقیح ریزوبیومی در افزایش جذب عناصر غذایی کم مصرف در زراعت نخود

نایب دانشی، احمد اصغر زاده و میترا افشاری

به ترتیب عضو هیئت علمی مؤسسه تحقیقات خاک و آب، مرکز تحقیقات کشاورزی زنجان، عضو هیئت علمی مؤسسه تحقیقات خاک و آب

مقدمه

با توجه به اینکه گیاهان خانواده لگومینوز از طریق همزیستی با باکتری‌ها می‌توانند قسمتی از ازت مورد نیاز خود را تأمین نمایند، لذا استفاده از کودهای بیولوژیک در زراعت این گیاهان می‌تواند نقش مؤثری در تأمین ازت مورد نیاز آنها ایفا نماید. نقش باکتری‌های ریزوبیوم در تأمین نیتروژن مورد نیاز گیاهان ساله‌است که اثبات شده است. این باکتری‌ها از خاک منشأ گرفته، اغلب در خاک‌ها حضور فعال دارند لیکن در بسیاری موارد کمیت و کیفیت آنها در حد مطلوب نبوده، به همین دلیل استفاده از مایه تلقیح ضرورت پیدا می‌کند. باکتری‌ها در همزیستی با گیاه میزبان، علاوه بر تأمین نیتروژن مورد نیاز در فراهم شدن سایر عناصر نیز مؤثر می‌باشند. تحقیقات نشان داده است با استفاده از مایه تلقیح ریزوبیومی در زراعت نخود، به مصرف عناصر کم، نیاز نمی‌باشد. اگر در زراعتی استفاده از یک عامل دارای موفقیت باشد، این بدان معنی است که گیاه در طول دوره رشد در اپتیمم شرایط غذایی بوده است، همچنین باکتری‌های ریزوسفری محرک رشد گیاه (PGPR) بویژه برخی از سویه‌های پسودوموناس فلورسنس می‌توانند از طریق تولید سیدروفورها، یونوفورها، و تشکیل کلات با عناصر غذایی در افزایش قابلیت جذب آنها مؤثر واقع شوند. این تحقیق به‌منظور بررسی تأثیر مایه تلقیح باکتری‌های مزوریزوبیوم در افزایش عملکرد و تثبیت بیولوژیک ازت و فراهمی سایر عناصر انجام گردید.

مواد و روش‌ها

برای اجرای این آزمایش قطعه زمینی یکنواخت در ایستگاه تحقیقاتی زنجان انتخاب و پس از آماده سازی زمین، چارچوب طرح مشخص و دو نمونه مرکب خاک از اعماق ۰-۳۰ و ۳۰-۶۰ سانتیمتر تهیه و پس از آماده‌سازی تجزیه گردیدند. براساس آزمون خاک سایر عناصر غذایی مورد نیاز گیاه در حد کفایت در خاک وجود داشت بنابراین به غیر از کود ازته، از سایر کودها استفاده نگردید. تجزیه آب آبیاری نیز فاقد محدودیت بودن آنرا نشان داد. در کلاس $C_{25}S_1$ قرار گرفت. آزمایش شامل ۱۴ تیمار چهار تکرار بوده که در قالب طرح بلوک‌های کاملاً تصادفی اجرا گردید. تیمارها سه گروه بودند. ۱- تیمارهای شاهد (بدون تلقیح و بدون کود ازته) ۲- تیمارهای کود ازته (N_{70} , N_{35}) میلی گرم ازت در کیلوگرم خاک) و بدون تلقیح ۳- تیمارهای تلقیحی که شامل ۱۰ سویه مختلف از باکتری‌های مزوریزوبیوم بوده که در تلقیح بذور مورد استفاده قرار گرفتند (بدون کود ازته). برای تلقیح بذور با مایه تلقیح ابتدا بذرها با محلول شکر ۲۰٪ مرطوب شدند و برای هر کیلو بذر حدود ۷ گرم مایه تلقیح افزوده شد و سپس مزرعه کشت و آبیاری گردید. در طول دوره داشت مراقبت‌های زراعی انجام و یادداشت برداری‌ها صورت گرفت. در مرحله گل‌دهی از محل تعیین شده برای نمونه‌برداری‌ها، نمونه گیاه تهیه و تجزیه گردید. همچنین در این مرحله وضعیت گره بندی از لحاظ تعداد گره و وزن خشک گره از محل رکوردگیری شده بررسی و یادداشت گردید. در مرحله برداشت نیز تعداد غلاف، وزن صددانه و همچنین رکوردگیری محصول دانه و

وضعیت بهتری برخوردار بودند و به نظر می‌رسد باکتری‌های همزیست با افزایش سطح فعالیت ریشه و با ترشح کمپلکس‌های آلی کلات کننده عناصر کم مصرف، جذب آنها را برای گیاه میزبان فراهم می‌آورند.

این افزایش عناصر کم مصرف در تیمارهای تلقیحی در دانه نخود نیز مشاهده می‌گردد. همچنین بررسی آماری نتایج تجزیه گیاه در مرحله ۵۰ درصد گل‌دهی نشان می‌دهد که تیمارهای تلقیحی از نظر تأثیر در غلظت عناصر فسفر و پتاسیم نیز نسبت به تیمارهای شاهد و کودی از ته از وضعیت بهتری برخوردار می‌باشند. استفاده از مایه تلقیح در زراعت نخود علاوه بر افزایش عملکرد محصول سبب افزایش جذب عناصر کم مصرف آهن، منگنز، روی و مس گیاه شد که از نظر آماری هم معنی‌دار می‌باشند (جدول ۱). این نتایج تاحدودی قابل توجهی می‌باشند، زیرا حلالیت و در نتیجه جذب بهتر عناصر مانند فسفر، آهن، روی، منگنز و مس بستگی زیادی به کاهش pH دارند. این افزایش جذب احتمالاً به دلیل مکانیسم خاص جذب این باکتری‌ها از طریق تولید کمپلکس‌های جذب کننده از قبیل سیدروفورها برای گیاه قابل استفاده می‌باشد. همچنین سیدروفورهای میکروبی نیز می‌توانند در بهبود جذب عناصر کم مصرف بویژه آهن مفید بوده و در مورد منگنز نیز ممکن است تشکیل کمپلکس این عنصر با برخی مواد آلی ترشح شده توسط باکتری در افزایش قابلیت جذب آن مؤثر باشد. بنابراین با مصرف مایه تلقیح در زراعت نخود نه تنها می‌توان از مصرف کودهای نیتروژن دار پرهیز نمود بلکه بدلیل اثرات متعدد مایه تلقیح ریزوبیومی می‌توان با تولید محصول بیشتر و غنی‌شده از عناصر مهم غذایی در جلوگیری از آلودگی محیط زیست و کاهش هزینه‌های تولید در راستای کشاورزی پایدار گام برداشت.

کاه و کلش بعمل آمد. ضمناً میزان عناصر Mn, Zn, Fe, N, P, K و Cu موجود در نمونه‌های گیاهی و دانه اندازه‌گیری گردید.

سپس بر روی نتایج بدست آمده از صفات مورد مطالعه تحلیل آماری با استفاده از نرم‌افزار MSTATC انجام و میانگین‌های بدست آمده با استفاده از آزمون چنددامنه‌ای دانکن مقایسه و گروه‌بندی گردیدند و تیمارهای برتر برای منطقه شناسایی شدند.

نتایج و بحث

نتایج حاصل از رکوردگیری محصول و بررسی وضعیت گره‌بندی و جذب عناصر پرمصرف و کم مصرف در گیاه در تیمارهای آزمایشی نشان داد که بین تیمارهای آزمایشی اختلاف معنی‌دار در سطح یک درصد وجود دارد و بیشترین مقدار عملکرد و تعداد گره مربوط به تیمارهای تلقیحی است و همچنین جذب عناصر غذایی از قبیل فسفر، پتاسیم و عناصر کم مصرف آهن، روی، منگنز و مس نیز در تیمارهای تلقیحی بیشتر از سایر تیمارها بوده و اختلاف معنی‌دار در سطح یک درصد در بین تیمارها مشاهده می‌شود. باکتری‌های ریزوبیوم همزیست نخود علاوه بر تثبیت بیولوژیکی ازت مولکولی اتمسفر، در فراهم‌نمودن سایر عناصر مورد نیاز که از طریق خاک تأمین می‌گردند نقش بسزایی دارد. نتایج نشان می‌دهد که بیشترین مقدار عناصر آهن، روی و مس و منگنز در گیاه در تیمارهای تلقیحی بوده و تیمار تلقیحی T_7 بیشترین مقدار عناصر کم مصرف را برای گیاه میزبان فراهم آورده است و در گروه‌بندی که بعمل آمد این تیمار از نظر مقدار عناصر کم مصرف با مقادیر میانگین آهن $6.02/5$ و روی $6.5/7.5$ و منگنز $9.6/5$ و مس 1.4 میلی‌گرم در کیلوگرم در گروه a قرار گرفت. سایر تیمارهای تلقیحی نیز نسبت به تیمارهای شاهد و کود از ته از

جدول (۱) میانگین مقدار عناصر کم مصرف در گیاه و دانه نخود بر حسب میلی‌گرم در کیلوگرم

LS D% 5	T_{14}	T_{13}	T_{12}	T_{11}	T_{10}	T_9	T_8	T_7	T_6	T_5	T_4	T_3	T_2	T_1	تیمارها صفات	
															Fe	Mn Zn Cu
۱۷۵	ab ۵۳۹	ab ۴۵۷	ab ۴۴۳	ab ۴۳۲	ab ۳۷۳	ab ۳۹۱	ab ۴۰۷	a ۶۰۴	b ۳۳۳	b ۳۲۰	ab ۳۷۶	b ۳۱۶	b ۲۱۶	b ۲۶۲	Fe	مقدار عناصر کم مصرف در گیاه نخود در مرحله گلدهی
۱۰	bc ۴۷	bc ۴۲	b ۵۱	bc ۴۶	bc ۴۱	bc ۴۱	bc ۴۴	a ۶۲	bc ۴۵	c ۲۸	c ۲۸	c ۲۷	c ۳۹	c ۲۶	Zn	
۱۸	abc ۸۵	abc ۸۷	ab ۹۳	abc ۸۱	bc ۳۷۴	abc ۷۹	abc ۷۶	a ۹۷	abc ۷۸	bc ۷۴	c ۶۶	c ۶۶	abc ۸۰	abc ۷۶	Mn	
۲	abc ۱۲	ab ۱۳	ab ۱۳	abc ۱۲	abc ۱۲	bc ۱۱	bc ۱۱	a ۱۴	bc ۱۱	bc ۱۱	bc ۱۱	c ۱۰	bc ۱۱	c ۱۰	Cu	

2- Li, X. L. and P. Christie, , 2001. Changen soil solution Zn and pH and uptake Zn by arbuscular mycorrhiza red clover in Zn-Conta minated soil. Chemosphere, (42): 201-207.
3- Mahler, R.L. and G.A. Murray. 2002. Chickpeas university of fertilizer Guidesd-GIS 826.
4- Noddey, R.M.V. LD. Bladane. J.I. Baldani and J. Dobreiner, 1986. Effects of Culation of Azospirillum Spp. On nitrogen accumulation by field grown wheat. Plant and Soil, 95:109-121.

منابع مورد استفاده

۱- افشاری، م. و همکاران، ۱۳۸۲. امکان کاربرد مایه تلقیح نخود در کشت آبی کشور. هشتمین کنگره علوم خاک. رشت.
1- Chobot, R., H., Anton and M.P., Cescax. 1996. Growth promotion of maize and lettuce by phosphate solubilizing Rhizobium Leguminsorum biovar phaseoli. Plant and Soil, 184:311-321.